

ה תלמידים עלו לcker ראש הישיבה

לצ'יזון יג שנים: ערכו תפילה ולימוד משנהיות לזכרו של הגאון חכם רבי אליעזר מורה יוסף צ"ל - ראש ישיבת "נוה שלום" קובלנקה-מרוקן

שר התקשרות חתם:

התשלום עבור דקות חורגות בניד הוארך בחודש

שר התקשרותו חתום על החלטה להאריך בחודש נוסף את ההווארה בעניין הפחתת התשלומים עבור דיקות חרוגות בנייד: "המוחלך שהובנו נועד להגביל את העולות לריגמה ממכתת הדיקות בהכילה הבסיסית, אך שימנע גביה תשלום גבוה ולא הוגן מהמנויים"

מאת: ישראל לבא

שנעה לבקשתנו ופועל
ללא לאות ברציפות, באפוי
מקצועי ואחראי, לטובת
הமזר החזרי וערות
אלפי תלמידים שישיבו,
ילדי התמות"ס ובתי הספר
של הוויז'ון י"ע, העודרים ברי'
ימים אלו באופן מוגבר בק'
ויה הפלון הנගדים לצרכי
הביבסיטה, אמי מדרה
לילדים המבקזועיים במ'
שר הדלקה שורת על
הפעள, המוכנת והנגני
שות לדם שווין מלא של
כל האוכלוסיות והמנגורים".
התקשרות ח"כ אמלסן
ח"כ הבר יעקב אשר:
יש לשבה את פעולות שר
התקרחות ש"כ אמלסן
להוביל להוצאות מרווחת
בקרב משתמשים בזמנים
אלם בתקופה של
הש אמלסן: "בשבוע
קשה זו פקידינו הוא לא"
לtot האחוירין, אוניות וזה
מלה. המולש השובלנו ענד
להוביל את העלות לחorigה
מכמתת הדקות בחבילה
הביבסיטה, כך שמעגב בית
תשול גובה ולא הונן מוד
מנוגין".

ג'ל כל היביר ובפרט על
תקופת מג'ג'ה הקומה.
וכור, מרובית חבי'
לוט סוליל כולל מכת
תקופת שכבות שבכימה נתיב'

שר התקשרות, ח"כ
יהודוי אסלים, חתום אטמול
לעל החלה להאריך חדש
ושופך את ההוראה בעניין
הפחחת התחלש ענד
היקאות רוגות באנד, נשא
משמעו"ב אטמול משמעו"
יביר"ו "מנוגין הכהים"
תקופת מג'ג'ה הקומה.

חתנות ה-100 - הזדמנויות שלא תחרז

פעם, לפִי עַד הַקּוֹרְנוֹת, זָכוֹר שְׁמָדִית בַּפְּנֵי רֹחֶב שְׁלָמָה וְהַלְּדִין
בְּבִירָק, וְהַמְּגַנְּגָן לְמַשְׁחוֹ שָׂהָר אָמָר לְזֹאת אַלְיָ אַמְּתָד הַאֲלָלוֹת. תְּהִלָּה
כֵּדָה, אֱיָ מְבָחֵן בְּמִשְׁׁחוֹ שָׁגָרָם לְהַתְּבִּלְבֵּל בְּצַחַק לְכִי;
לְפָתָח הַאֲלָוִים וְעֵינֵי יְהוָה, אֲחִיטָרָת תְּבוּבָה לְבָנָיכִי אַתְּנִי, וְהָוָה בְּאַמְּצָעִי
וְיַחַד לְהַטְּבָת שְׁמָאָדוֹ מַעֲבָר לְךָ. פְּלוּעָה הָאָרֶץ עַתְּ הוֹיִיחָה וְאָמָר לְכָן
שְׁוִיזָה: "חִזְקָה רְגֻעْ אַל הַקּוֹן, אֱיָ נְכַנֵּס לְמִזְבֵּחַ מָלְאָטוֹבָה", הַעֲבֹר לְהַשּׁוֹטָק
לְפָנֵי לְהַר אַלְיָלָה.

תשׁוֹרֶת צְבָאָה וְעַמִּים אֲלֵיכֶם...
תשׁוֹרֶת 23 שׂוֹרֶת הַיְהוּדִים בְּחֹזֶק, אֲין סְפָק כִּי הַבָּחוֹר וּזְרִי. הַאֲשֶׁר שָׁב לְשִׁירָה...
שְׁנַמְּעֵית אָוֹתָה מִשְׁבֵּת שִׁיחָוֹ: "אֵין יְדוֹ אֵם זֶה בְּנָה בְּתָה?" הַוָּשָׁלָל הַגּוֹמֶר
בָּה, נָנוּ יְשִׁיל בְּרִירָה??" - אָמָר הַלְּהָ, וְגַעַל מִיעַן.
אֲיִינָה מִסְפֵּר לְמִתְּמִימָה, וְאֲיִינָה רָאָה אֶת הַמְּחוֹתָן יְצָא, בְּלִיהוּת מִשְׁעוֹרָה כְּמוֹ
יְהוּדִי מְגֻבָּר שְׁנַמְּנָה כָּבֵר לֹא כָּוֹל לְלָבָב, מִלְּהַזְּכִים יְדִים בְּחֹדֶשׁ, חַוִּיכִים
בְּעַדְךָ וְאֶתְּנָהָרָם וְסִפְרָה, שְׁנַגְּנוּבָה אַלְמָם וְלֹא כְּמַזְאָה...
תְּהִזְקָה, קְבִצָּה בְּחֶדְשֵׁי עַזְמָה צָעֲדָה לְסִים הַחֹזֶק, צְלִיחָות עַמּוֹתָה
תְּהִזְקָה, שְׁבָדָל מִן המִינְאי. אַחֲרֶךָ כָּךְ הַמִּצְמִיתָן סִירָיוֹן, וּמוֹסִיף לְפִסְפֵּט עַל דָּא וְעַל
הַאֲלִילִי הַעֲלָבָן נְכוֹנָה לְפֶשֶׁת אֲרוֹן, וּמְבָרָאת אֶת אֶתְּנָהָר אַיְלָה
הַמִּלְאָרִים, הַעֲמָד לְכִדְרֵב שְׁנָוָה (סְלָדוֹ לְעַל הַבְּשִׁיטָה), כְּמוֹ דִיר: עַרְוָתָה
כְּשֶׁעֲשָׂעָתִי פּוֹרָה מַכְלֵב עַבְרָה...

כשחברי יציאו, לא ייכלתו להזעיקם, וברוחה מפי ה שאלה: "תגידי לי, למה בהנ淡淡 מוקע לעודר את הסיטוט הזה?"
ובברור, וזה מחול על הפיעמים, והוא בזעגה: "ווק לך חשבו, שהוא ממש עשות אלפי שקלים על התענו, על הזכות העילאית
להפקיד את היום העליי בחיים - ליטוט מונשך..."

טוב שמי יהודים טובים, התפזרו בתהווה שאין לה מושתת, ככה והחומרות החיים... כן, כל עם ישראלי יוסיך ויזמיא עשורות אלף שללים שאין לו, ייגללו גם "הדים" וישראל מופקעת, על הוכחה להלפרן את שמותה החוננות והצאנא' קובץ של גועם מעורי מללה, וזה, הגען החוננות קורונית, והשתני' באות מון, ואירועי מוותה של לא"י אינן: מומנת מושתת. ממש כן. והוא לא מראה אשים שיש לו חוץ בהם, חברים של השוער שכבר מוחדרים לאין־חיה לא באים לבקר, ואפיקול החברים מבית הבост - אל שעאים יודעים את שמו הפרטני, גם לא בא. ***

בנוסף לכך, בוגם והיווילויים, המהוות - הักษבו ולא תאמינו - פשוט רתק. על אמון, עניין ורא ואלה, ומוחתו רודק בחנותן גאנציאריא אש לא מושך לו בכתיב, לא והיה רב מילרים להתווכח איתן, וכל מושבה בקיוקים - כווארה כבר אמר מול טוב קידום, כי הוא קורב באメント והחפוץ יפה יפה לא לסתורה.

בקיצור, ימי ייעוד של לא מאימים, ואבל תשאלו את כל מי שהשתתף בחנותן כאלו. היה שם מוחותנים - בעשרות - שמות ונאשורים, אבל אוניות אלה היו לדאות על הרואם, בלא סדרותיהם איניה על ימ' שבצעי לי' למגען בפניהם. הם פשטו רתקו, ורשותו.

ואבל החרב של, שוויה מוסטי בקיוקה: "ורך להושב, שהמוחות נאלת הולכה עשרות אלפי שקלים, והווים והשנה בחיתים - היה באמות שבמ"ה".

יצאת מובלבל. געג, הא העולם כלול משועג? לא יכול להזין!
ואנו מוכתר, שלפִיך וך שם, התלויין ליטסן נודע בדורכו להזין שהתקיימה ביום המשיח בערב, באחד מלילנות היוקהה בצעפן הרוחן, כפי שהובנתם, מדובר במוחותן עשיר, עשיר באמות. הוא הביעים של אחת הרשות המצליחות במגgor והדרי, ולכון - כראוי י. ש לא אומץ.
ההזהנה התקיימה בלילה שני, במליל. השתתפו בה בני משפחה קרובים, ככל שנשארים לשכת שבת ברוכת. עד כמה זידרים ומיל קלימים והונם לאירוע החותנה בלבד, ואם סופתי נכו - סעודה בעדות והחותנה אליל חמישים גברים. בהמשך, וגעג שען אונטוטסם מבכני בריך, ביר, ברכל, לאו הגיעו מודחים מהבר, שענים מהדריה והקדמתה, זידרים של הסבא. לאו כל אלה לא היו. היו 40 לא, לא היהバー, ברכל, לאו הגיעו מודחים מהבר, שענים מהדריה והקדמתה, זידרים של הסבא. לאו כל אלה לא היו. היו 40
רוכבים דידי' זידר, עוזר, עדיז לו מליחי פינבן, הוא מושהה שם.
לאחר החתנות הקורונה בה השחתתפי, החולטן לאטור את המוחותן ההורא, והגביר. לא היה קל להציג אונטו, ההח'יבת' שאנו לא מבקש מנמו ולא פרושה אותה, רק שכיר מפזרו. ואתים זידעם במאמעז בעיר, שילוח 1500 החמנוען, וכל הלילה הזה אני ירגיש בכיר הקלווע בין האזרוחים השנונים?? תגיד לי, אונז מהחן ייל או עירבען? אני אונז? לאו מגען היונשז הוועז, למזה?????
תגיד לך, "איך ה'יביך לשאלת', איך ה'תגברת על ה'פחד'? והוא מה' מה' ש-כ'-ל-ס' עישים?"
אבל - ה'היינו ה'יביך לשאלת', איך ה'תגברת על ה'פחד'? והוא מה' מה' ש-כ'-ל-ס' עישים?"
האו האצטוקן, "כלום עישים, כי אונז ה'ישבו' שומן מסכנים. אני - איש לאו חזבון שאני מסכן, הר' שילטמי באונזו לעוד שלושה חתנים החונעת מוכחות כאלה, באולמותן וככל הג'פה הוועז. אונז יכול להשרות לעצמי ותונגה נורמלית!"

הנתמכת?
אנו מושכים לעשייהים יש מזל, זו עוד הוכחה. ככלנו - מגללי הגמ"זים, החוסכים פרוטה לפרקתו, מבובי הזירות על קוגל עבש ומשור לטם מתקבר - כללו חסוי מזל. אנתנו שורפים את הוין והשם בחיתו במו"ד עבד, ועוד משלימים על כל השורות אלף' שלדים, ורק כדי להוכיח שאנוחן לא נסכינים.
אבל העשירים, לדם של מזל, הם לא דורשים להוציא, או גם וותכים את הכסף (או שלא), אבל זה עניין שליהם), ולא אימואן - שם מושחים בינויו צאנצאים.
בקיצור, פאיירדים לא מתים, והמ' רוק מותלפדים, מי שהוחב שארוי שחתונות הקונינה גילן לנו גם אם לשם בחותונת צאנצאים זו אונצתה, כבר לא היה יכולו שירטורנו מת מותלפדים, והוא מישיכ להעמיד את הרגעים המרגשים בחיהים על מנת צומחנים עבר כרא, ויזיתו גפרוע בחיקוק מועות, שורפים את הרגעים המאושרים יחד עם הכסף, מעילים הכל על מוקד' ב'-1-ל-ט מתחנים מכחיה הווים'.
אבל, ובאות אני בטח:
שיש כאליה שנקחו לדם העיניים, שהבינו לשימושה באמות זו אפשרות, ושמחוthon ורוקד לאורך כל הרקודות ביל' להיות מופרע ומנובל' בל' וזה נעלית, שעש כל הבכו - אי יונן להעיקן להרבה אמנים אהות ערב, אבל לא להזות עסוק בכך ברגעים המאושרים בה'!
ואלא, טוב, הכסף שייחסנו, בין 30,000-50,000 ש"ה, זה כבר ווורוח המשני שלדים...
המשיך יבא בעוד'....